

USNESENÍ

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném 15. ledna 2025 **odvolání obžalovaného R. K., narozeného XXXXX**, proti rozsudku Okresního soudu v Třebíči ze dne 14. 10. 2024, č.j. 13 T 42/2023-676, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Třebíči byl obžalovaný R.K. uznán vinným přechyby usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku. Těchto trestných činů se obžalovaný dle skutkových zjištění soudu I. stupně měl dopustit tím, že dne 21. 5. 2022 v době kolem 11:20 hod. v prostoru křižovatky na silnici II. třídy číslo 351 mezi obcemi Třebíč, Dalešice, Stropěšín a Valeč, v katastru obce Valeč na okrese Třebíč, jako řidič automobilu tovární značky Renault Trafic, registrační značky XXXXX jedoucí z vedlejší pozemní komunikace číslo III/35123 ve směru od obce Stropěšín v úmyslu pokračovat v jízdě do obce Valeč po najezení na hlavní silnici při odbočování vlevo do obce Valeč porušil povinnost uloženou mu v § 4 písm. a) a § 21 odstavec 5 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, když se nechoval dostatečně ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob a nedal přednost protijedoucímu, po hlavní komunikaci od Třebíče vysokou rychlostí příjezdějícímu motocyklu tovární značky Honda CBR registrační značky XXXXX řidiče J.D., nar. XXXXX, kterému nedal přednost v jízdě, vjel do prostoru křižovatky a takto došlo k nárazu motocyklu do zadní části pravého boku automobilu, při kterém řidič motocyklu J.D. utrpěl /anonymizováno/, kdy následkem utrpěných zranění na místě zemřel, a dále došlo ke zranění spolucestujícího na motocyklu Honda nezletilého J.D., narozeného v roce XXXXX, který utrpěl /anonymizováno/ s nutností hospitalizace od 21. 5. 2022 do 31.5. 2022 v Dětské nemocnici Brno a se závažným omezením v obvyklém způsobu života po dobu delší než šest týdnů a s předpokladem trvalých následků na zdraví.

Za uvedené přechyby byl obžalovanému uložen podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 24 měsíců. Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 73 odst. 1, odst. 4 trestního zákoníku byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání 5 roků.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit poškozené Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra ČR, IČ: 47114304 se sídlem Vinohradská 2577/178, 130 00 Praha 3, na náhradu škody částku 118 154 Kč. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, regionální pobočka Brno, pobočka pro Jihomoravský kraj a kraj Vysočina se sídlem Benešova 696/10, 659 14 Brno – město na náhradu škody částku 5 732,30 Kč. Podle § 229 odst. 1 trestního

řádu byli poškození J.D., narozený XXXXX, a nezletilá K.D., narozená XXXXX, H.D., narozená XXXXX, všichni bytem XXXXX, L.D., narozená XXXXX a J.D., narozený XXXXX, oba bytem XXXXX, odkázání se svými nároky na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Proti tomuto rozsudku si podal včas a řádně obžalovaný odvolání, které směřovalo do všech výroků napadeného rozsudku. Obžalovaný nesouhlasil s hodnocením důkazů soudem I. stupně, především s hodnocením své výpovědi a výpovědi znalce Ing. Tylšara, který uvedl, že neměl reálnou možnost rychlost motocyklu odhadnout a pokud by se motocykl pohyboval rychlostí do 90 km, tak by ke střetu nedošlo. Dále namítl, že soud vyšel pouze ze znaleckého posudku Ing. Diviše a znalecký posudek Ing. Tylšara opomíjel, nalézací soud své závěry nepodložil žádnou judikaturou, zejména rozhodnutím Nejvyššího soudu sp. zn. 5 Tdo 1019/2022. Nalézací soud nehodnotil styl jízdy poškozeného, který místo dopravní nehody znal a ve vzdálenosti 380 m před střetem řídil motocykl rychlostí překračující 166 km/hod. Dále poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 8 Tdo 293/2022, rozhodnutí velkého senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu publikované pod č. 32/2016 Sb. rozh. tr., namítl, že nalézací soud opomenul usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 2. 2016, sp. zn. 15 Tdo 944/2015, ve kterém se zabýval otázkou principu gradace příčinné souvislosti. Dle obžalovaného tvrzení soudu I. stupně, že míra spoluzavinění „více méně odpovídá i procentuální míře překročení nejvyšší povolené rychlosti poškozeným“, je v rozporu s tezemi obsaženými v rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 5 Tdo 1019/2022 a nálezem Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 3765/17. Rozhodnutí soudu I. stupně se vymyká běžné rozhodovací praxi soudů. Pro uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, který nenavrhoval ani státní zástupce, nejsou splněny podmínky, neboť obžalovaný je bezúhonnou osobou. Obžalovaný dále napadl výrok o náhradě škody zdravotním pojišťovnám, neboť jeho zavinění je sporné a je podezření, že příčina předmětné dopravní nehody je v nepřiměřené rychlosti a bezohledné jízdě poškozeného J.D.. Obžalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a zprostil jej podle § 226 písm. b) trestního řádu obžaloby a všechny poškozené podle § 229 odst. 1 trestního řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních, eventuálně aby odvolací soud uložil mírnější trest odnětí svobody s podmíněným odkladem a mírnější trest zákazu činnosti.
3. Na základě podaného odvolání přezkoumal Krajský soud v Brně napadený rozsudek i řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K postupu podle § 254 odst. 1, věta druhá trestního řádu nebyl důvod.
4. Řízení, které předcházelo napadenému rozsudku, nevykazuje podstatné vady. Byla zejména zachována ustanovení trestního řádu zabezpečující právo obhajoby a objasnění věci.
5. Soud I. stupně ve věci provedl důkazy v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu, tedy tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí. Provedené důkazy nalézací soud zhodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu i v souladu se zásadami formální logiky. Námitky obžalovaného uvedené v odůvodnění odvolání směřují do hodnocení důkazů a jsou neobjektivní. Vzhledem k tomu, že hodnocení důkazů soudem I. stupně bylo provedeno v souladu s trestním řádem a při hodnocení důkazů nedošlo k logické chybě, neměl odvolací soud důvod a ani možnost do hodnocení důkazů soudem I. stupně zasáhnout. Při veřejném zasedání bylo na návrh obhajoby doplněno dokazování odborným vyjádřením z oboru dopravy a zprávou, podle které mělo motorové vozidlo řízené obžalovaným hmotnost o 300 kg vyšší, než s jakou pracovali znalci z oboru doprava. Tyto důkazy však pouze podpořily závěry nalézacího soudu o vině obžalovaného. Vyšší hmotnost motorového vozidla vede při dopravní nehodě pravidelně ke vzniku závažnějším následkům na zdraví, životech i majetku, proto této skutečnosti musí řidič přizpůsobit způsob řízení. Z odborného vyjádření z oboru doprava – doplnění technické analýzy dopravní nehody, včetně přílohy se podává, že odhad rychlosti protijedoucího vozidla, zejména motocyklu, je pro řidiče značně obtížný úkon, při kterém se musí rozhodovat z nepřesných údajů, omezených schopností a je ovlivněn

fyzilogickými možnostmi zrakového vnímání. K otázce odhadu rychlosti protijedoucích vozidel lze pouze uvést, že odvolací soud stejně jako soud nalézací neměl již před doplněním dokazování pochybnost v tom, že obžalovaný nebyl schopen spolehlivě odhadnout rychlost motorového vozidla, zejména, když se jednalo o jednostopé motorové vozidlo. Skutečnost, že řidiči nejsou schopni odhadnout rychlost blížícího se motorového vozidla po přímce, je notoricky známá. Proto řidiči, kteří hodlají křížit protisměrný jízdní pruh musí dbát zvýšené opatrnosti a nesmí protijedoucí motorové vozidlo ani omezit. Obžalovaný na zcela přehledném úseku blížící se motorku viděl, řídil nákladní motorové vozidlo a vzhledem hmotnostním vlastnostem tohoto vozidla, a především s ohledem na vysokou zranitelnost motorkáře a jeho spolujezdce, mohl a měl předpokládat, že je vysoce pravděpodobné, že při srážce dojde k závažným škodám na zdraví těchto osob a dokonce může dojít i k fatálním následkům. Obžalovaný i přesto bezohledně a hazardně odbočoval vlevo. Jak správně konstatuje v odůvodnění napadeného rozsudku nalézací soud, obžalovaný neměl vůbec odbočovací manévr vlevo zahajovat. Rychlost, jakou jel poškozený řidič necelých 400 m před místem střetu, je pro rozhodnutí bezvýznamné. Odvolací soud konstatuje, že trestná činnost obžalovaného byla vzájemně se podporujícími důkazy provedenými před nalézacím soudem, a to zejména výpovědí samotného obžalovaného, prověrkou na místě samém, znaleckými posudky z oboru dopravy provedenými znalci Ing. Josefem Divišem a Ing. Vladimírem Tylšarem, spolehlivě prokázána. Závěry obou znaleckých posudků jsou v podstatě ve shodě, zejména pokud jde o rychlost motocyklu na počátku zahájení reakce řidiče motocyklu, která dosáhla maximálně 116 km/hod. Oba znalci se také shodli, že pokud by poškozený řídil motocykl povolenou rychlostí, ke srážce motorových vozidel by nedošlo pouze za předpokladu snížené reakční doby řidiče motocyklu a nejednalo by se o vyhnutí motorových vozidel, které lze považovat za bezpečné. Následky dopravní nehody na životě a zdraví se podávají ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, resp. z odborného vyjádření MUDr. Lukáše Hlouchy, MUDr. Marie Svobodové a PhDr. Štěpánky Havlíkové. Rozhodnutí okresního soudu je v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího soudu a Ústavního soudu. Na napadený rozsudek rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 5 Tdo 1019/2022 nedopadá, neboť poškozený řidič překročil povolenou rychlost o necelých 30 %. Napadený rozsudek není v rozporu s rozhodnutím Nejvyššího soudu sp. zn. 8 Tdo 293/20222015 a ani s rozhodnutím velkého senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu publikovaného pod č. 32/2016 Sb. rozh. tr., neboť obžalovaný nebyl schopen odhadnout rychlost protijedoucího motocyklu, a přesto přistoupil k vysoce riskantnímu manévru, jakým je vjetí do protisměrného jízdního pruhu. Právě vysoce bezohledný a hazardní způsob jízdy obžalovaného byl naprosto rozhodující příčinou vzniku dopravní nehody a jejího fatálního následku, napadený rozsudek je proto v souladu i s rozhodnutím Nejvyššího soudu sp. zn. 15 Tdo 944/2015. Krajský soud navíc zdůrazňuje, že poškozený překročil povolenou rychlost o necelých 30 %, ale jeho spoluzavinění na vzniku předmětné dopravní nehody a jejím následkům rozhodně neodpovídá 30 %. Právě s ohledem na bezohledný a hazardní způsob jízdy obžalovaného je podíl poškozeného na vzniku dopravní nehody pouze 20 %. V tomto směru byl obžalovaný nalézacím soudem zvýhodněn. Krajský soud uzavírá, že skutková zjištění soudu I. stupně jsou správná a byla podřazena pod správnou právní kvalifikaci. Nebyl proto důvod výrok o vině rušit.

6. Obžalovaný byl ohrožen úhrnným trestem odnětí svobody podle zákonné trestní sazby uvedeným v § 143 odst. 2 trestního zákoníku ve výměře od 1 roku do 6 let. Obžalovanému polehčovalo, že nebyl dosud soudně trestán a v evidenční kartě řidiče má dva záznamy, ke kterým nelze přihlížet vzhledem k době, která od jejich spáchání uplynula. Obžalovanému na druhé straně přitěžovalo, že mu byl ukládán trest za dva trestné činy a že k předmětné dopravní nehodě a jejím následkům došlo v důsledku jeho krajně bezohledného a hazardního způsobu jízdy. Námitky obžalovaného ohledně komplikované dopravní situace před vznikem předmětné dopravní nehody jsou naivní. Místo dopravní nehody obžalovaný znal, bylo zcela přehledné a obžalovanému nic nebránilo v tom, aby odbočovací manévr, kterým křížil jízdní pruh motocyklu, nezahájil a nechal motorku projet. Současně nelze přehlédnout, že obžalovaný neprojevil žádnou sebereflexi a poškozeným

pozůstalým neposkytl a ani nenabídl jakoukoliv pomoc nebo podporu. Obžalovanému byl uložen trest odnětí svobody v první třetině zákonné trestní sazby. Takto uložený trest odpovídá zákonu a skutkovým zjištěním. V žádném případě se nejedná o trest nepřiměřeně přísný nebo z jiných důvodů nezákonný. Osoba obžalovaného by umožňovala postup podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku, tedy podmíněný odklad výkonu trestu odnětí svobody na zkušební dobu. Takový postup však vylučovala další obligatorní podmínka, a to okolnosti případu, konkrétně bezohledný a hazardní způsob jízdy obžalovaného a skutečnost, že spáchanou trestnou činností způsobil smrt člověka a těžkou újmu na zdraví velmi mladého člověka. Zařazení obžalovaného dle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku pro výkon trestu odnětí svobody do věznice s ostrahou rovněž odpovídá zákonu. Zákonu, skutkovým zjištěním a zajištění ochrany společnosti před nebezpečnými řidiči odpovídá i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel uložený při polovině zákonné trestní sazby. Odvolací soud proto neměl důvod výrok o trestu rušit.

7. S ohledem na to, jak rozhodl nalézací soud o podílu poškozeného řidiče na vzniku dopravní nehody a jejím následku, neměl odvolací soud pochybnosti o důvodech a výši náhrady škody, která byla podle § 228 odst. 1 trestního řádu přiznána poškozené Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra ČR a poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR. Nalézací soud však opomněl odkázat poškozené zdravotní pojišťovny podle § 229 odst. 2 trestního řádu se zbytky jejich nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Vzhledem k tomu, že rozsudek byl napaden odvoláním pouze ze strany obžalovaného, neměl odvolací soud možnost pochybení nalézacího soudu napravit. Výrok, kterým byli podle § 229 odst. 1 trestního řádu poškozeni J.D., K.D., H.D., L.D. a J.D. starší odkázáni se svými nároky na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních, odpovídá zákonu a skutkovým zjištěním. Odvolací soud proto neměl důvod a možnost rušit ani výrok o náhradě škody.
8. Z výše uvedeného je zřejmé, že odvolání obžalovaného R.K. nebylo důvodné, a proto je Krajský soud v Brně podle § 256 trestního řádu zamítl.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm.a), b)cc), § 140 odst.1 trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1,2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst.1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, musí být uvedeno (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání **činí 10.000,- Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno dne 15. 1. 2025

JUDr. Hana Kleinová v. r.
předsedkyně senátu